No. 18. DINGSDAG 11 FEBRUARIJ. 1862

NEGEN EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT, geschiedt op **Dingsdag, Donderdag** en **Zaturdag**. De prijs is per DRIE MAANDEN te ASSEN **f 2.20**, buiten ASSEN franco per post **f 2.45**. — De prijs der ADVERTENTIEN is van een tot vijf regels **f 1.00**, en voor elken regel meer **f —.15**, behalve **f —.35** zegelregt. Groote regels naar plaatsruimte.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

De Amerikaansche Unie volhardt bij haar plan om papieren-geld uit te geven en de regering van de afgevallen Staten laat graveurs, steendrukkers, letterzetters, drukkers, enz., uit Europa komen, om met behulp van deze, hetzelfde te doen.

't Zal er van gaan!

Op zulk eene wijze is er op één dag wat geld te maken.

Van de jongste gevechten, door den telegraaf aan Europa kennis gegeven, verneemt men niets naders. Welligt vergat men de dooden te tellen, of werd de vijand, dien men 's avonds dood dacht, 's morgens weder springlevend en in volle wapenrusting gezien.

„Met Mei is de boomwol op en dan begint de *honger!*" — zoo roepen verschillende Engelsche dagbladen.

„Nood breekt wet!" voegen anderen er bij en fluisteren Lord *Palmerston* toe: „open des noods de havens van Zuid Amerika met geweld!"

De heer *Bright*, een man van veel invloed in de handelswereld, denkt er echter anders over en zegt: „bemoei u niet met de kwestie en maak vooral geen oorlog. Beter dan krijg te voeren, zou het zijn, gedurende eenige maanden, het werkvolk, dat ledig loopt, te onderhouden en den fabriekanten te geven, wat zij zouden hebben verdiend."

Ook de Koning van Pruissen heeft gedurende het Engelsch-Amerikaansche geschil bij het Kabinet van Washington aangedrongen op de vrijlating van de heeren *Mason* en *Slidell*.

De Minister van Buitenlandsche Zaken der Unie nam die Pruissische attentie te baat, om Z. M. *Wilhelm* I dit te herinneren: „wij hebben altijd gearbeid aan de handhaving van het beginsel van regt en billijkheid en gelijkheid op zee en zou het nu geen tijd zijn, om onze leer aangaande het „regt van de onzijdigen" eens in ernstige overweging te nemen?"

De jongste tijdingen uit Amerika geven uitvoerige tijdingen nopens marschen en contra-marschen en plannen tot verdediging en aanval, alsmede nopens de onbruikbaarheid der wegen.

Eene deputatie van notabelen uit Venezuela is in Europa aangekomen, om eens met de Kabinetten van Engeland, Frankrijk en Spanje (!) te spreken over het wenschelijke van een éénhoofdig bewind over dit Gemeenebest.

De Prinsen-markt is thans zeer willig, zóó willig, dat *men* Z. M. *Franciscus* II, ex-Koning van de beide Sicilien, en de Hertogen van Modena en Parma Amerikaansche kroontjes toebondt.

Maar wie is die *men*.

Geen *Amerikaan*.

De ultra-liberale partij in Engeland is zeer vertoornd over de expeditie naar Mexico, ook omdat John Bull daarin zulk eene ondergeschikte rol speelt. Zij noemt die eene verfoeijelijke interventie en haar orgaan zegt dienaangaande:

„Het is eene aanranding, niet eens door eene oorlogsverklaring vooraf gegaan. Pizarro en Cortes vertoonden hunnen tijdgenooten regten van aanspraak op de Nieuwe Wereld, doch de geschiedenis heeft die op verbeeldingskracht gegronde en in bloed geschreven eischen niet bekrachtigd."

Het blad vraagt „of de wereld zoo achteruit gegaan is, dat Engeland en Frankrijk in 1862 Spanje en Oostenrijk moeten bijstaan in het verrigten van daden, die den naam van hen, die ze begaan, allerwege gehaat maken." en toont verder aan dat, indien aan de Europesche bevolking in Mexico het regt wordt geschonken zich een bewind te kiezen, twee millioen menschen over het lot van negen millioen zullen beslissen, die twee millioen dan nog grootendeels bestaan uit bijna het laagste gedeelte der bevolking, zoo als de Spanjaarden in Mexico, wat zedelijk karakter betreft, beschouwd kunnen worden. „Wat heeft Engeland in een en ander te verrigten?" vraagt het blad eindelijk, en beantwoordt deze vraag aldus: „Niets anders dan de roovers tot de deur te begeleiden en deze gesloten te houden tot dat de misdaad gepleegd is. „„Engeland,"" segt men ons „„houdt vast aan den meer beperkten zin der conventie."" doch zijn de drie Mogendheden niet allen evenzeer aan de bepalingen der conventie onderworpen? Bestaat er een afgebakende verantwoordelijkheid wat de medepligtigheid betreft, aan een togt, die begint met kwade schulden te innen, en voortgezet wordt ter bemagtiging van een geheelen Staat van zee tot zee? Het was reeds erg genoeg dat de Engelsche en de Fransche vlag naast die van in het slaven handelende en vrijbuitende Spanje wapperde, maar het zal eene eerloosheid zijn om in het bondgenootschap te blijven, nu rooverij op eene algemeene schaal het erkende doel is."

Ook de *Times* is zeer zuinig op zijne woorden over de Mexicaansche expeditie en dit zwijgen wettigt het vermoeden, dat Frankrijk en Engeland derwaarts op reis gingen, om Spanje, tegen wil en dank, gezelschap te houden.

Zelfs de liberale Fransche pers verklaart zich tegen de expeditie naar Mexico en acht die in strijd met de sympathie en met het belang van Frankrijk.

Er zijn ook, die meenen, dat Frankrijk en Engeland gezamenlijk eene expeditie naar Spanje moesten zenden, ten einde Hare Majesteit *Isabella* onder de aandacht te brengen, dat zij de goede lieden, die Spanje geld leenden, behoorlijk had te voldoen.

Het Fransche Wetgevend Ligchaam heeft het wetsontwerp op de conversie in zijn geheel aangenomen met 226 tegen 19 stemmen.

De Fransche Regering weet het met de Wetgevende Magt toch maar te treffen. Terwijl in andere Landen gekibbeld wordt uit den treuren en dit gekibbel overgaat in parlementaire dadelijkheden, zoo als aftreding van Ministeriën of wegzending der Kamers, kent *Napoleon* III het geheim om Ministers te benoemen, die altijd doen en laten wat is naar het hart des Volks.

Ook het Oostenrijksche Huis van Afgevaardigden laat zich tot nu toe vrij gemakkelijk leiden en zal, naar men voorspelt, de begrooting voor het reeds ingetreden dienstjaar 1862, zonder veel praatjes goedkeuren.

Mar één ding doet zij gewis, daar kan de Regering van Z. M. Keizer *Frans Jozeff* gerust staat op maken: „zij zal haar zeer ernstigen wensch te kennen geven naar bezuiniging!"

De Minister van Finantien hoort dit met een effen gezigt en denkt: „een heerlijk *wiegeliedje!*"

Een Weener dagblad zegt:

„Keizer *Napoleon* III heeft Koning *Victor Emmanuel* dit doen weten: „„gij speelt den gebraden haan tegen Oostenrijk en ieder weet, dat gij dit waagt, wijl gij rekent op mijne hulp. Welnu, stem uw toon wat lager en wees beleefd tegen Keizer *Frans Jozeff* en geloof, dat ik, zoo gij hieraan niet voldoet, openlijk zal verklaren: „de Koning van Italie spreekt alleen namens zich zelven.""

Men gelooft over 't algemeen niet, wat het Weener dagblad zegt.

Op Sicilie is het nog geen Arcadia.

Om dit te bewijzen behoeven wij niets anders mede te deelen, dan dat er dagelijks in de stad Palermo gemiddeld *drie* moorden worden gepleegd.

Ook de post wordt op den weg aangehouden. Zoo nam men tusschen Girgentie en Palermo met geweld het brievenpakket uit de postkar, ledigde al de zakken der passagiers, kwetste den postillon en doodde de wacht die de kar geleidde.

Te Warschau is het nog niet zoo als 't hoort en de Russischgezinden worden op alle mogelijke wijze geplaagd.

Iemand van die partij eene kattenmijzijk te brengen, dit durft men niet, want met generaal *Bezac* is niet te spotten, maar wat wordt gedaan?

Men zendt aan de vrienden der Regering kaartjes, waarop staat *miaauw!*

En dan spreekt men nog van *verzoening!*

De Pausselijke Nuntius, een man die zijn wereld verstaat, wilde ook eene visite afleggen bij Prins en Prinses *Napoleon*, maar Z. K. H. was niet extra wèl en moest dus belet geven. Er kwam echter zeer spoedig eene gunstige verandering in 's Prinsen toestand, want op den avond van den belet-dag was hij in de opera!

Keizer *Napoleon* III vond dit laatste echter wat grof van zijn waarden Neef en daarom zal men zeer spoedig van eene tweede vraag van den Nuntius hooren.

Die prelaat is tevens diplomaat en ziet en hoort veel — *niet*.

Fould, de finantiële duizendkunstenaar, heeft op de Londensche beurs een coup de main uitgevoerd, dat is, hij leende van Engelsche kapitalisten vier en twintig millioen gulden, tegen verpanding van Fransche schuldbrieven voor een tijd van drie maanden, met vrijheid aan de geldschieters om dien tijd nog drie maanden te verlengen en wel tegen 4 pCt., met een half pCt. commissieloon, alzoo tegen 6 pCt.

Het karnaval, thans te Parijs in vollen gang, bewijst, dat er aan de eene zijde is overmaat van weelde en aan de zijde overmaat van ellende. Was het de rijkdom alleen, die het geld door alle klassen der burgerij liet gaan, wat nood! maar ook de burgerij, die *niet* meê kan doen, *wil* schitteren en dit verre boven haar vermogen.

Dat verschijnsel verontrust vele nadenkenden en ook Keizer *Napoleon*, die ziet, dat zijn bevel tot de beambten: „gij zult leven naar uw stand en naar uw inkomen!" navolging heeft gevonden bij den zoogenaamden gegoeden stand.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— De Commissie voor de Staats Spoorwegen heeft haar derde verslag openbaar gemaakt en daaruit nemen wij het volgende over de Noordelijke lijnen:

Nadat door Uwe Excellentie de rigting van deze sectie was vastgesteld, is aan het opmeten, het waterpassen en het maken der grondteekeningen van deze lijn onafgebroken voortgewerkt

Nergens als op dit gedeelte ondervond de commissie reeds aanvankelijk zulk eene algemeene medewerking in het tot stand brengen van den aanleg des spoorwegs, zoowel van de zijde der verschillende besturen als van de eigenaren der voor dien aanleg aan te koopen eigendommen.

Reeds in de maand Julij ontving de commissie van den eerstaanwezenden ingenieur voor de Staatsspoorwegen eene mededeeling, dat hij vertrouwde, door tusschenkomst der burgemeesters in de gemeenten, van de eigenaren der gronden, welke voor den aanleg van den spoorweg van Harlingen tot Leeuwarden zouden moeten worden onteigend, verklaringen te kunnen verkrijgen, dat zij bereid waren, die af te staan bij minnelijke schikking en schatting van deskundigen; op grond waarvan zij de vrijheid nam, Uwe Excellentie bij brief van den 6den Julij, no. 915, de magtiging te vragen, om te beproeven of die verklaringen konden verkregen worden, om ze later in handen te stellen van de personen die, ingevolge art. 1 van de regeling der onteigening, voor deze lijn zouden benoemd worden.

Bij brief van den 19den Julij no 232, 11de afd., werd door Uwe Excellentie de gevraagde magtiging verleend, en den 5den October had de commissie het genoegen te kunnen berigten, dat al de eigenaars van perceelen, die ten behoeve van den spoorweg van Harlingen naar Leeuwarden moeten aangekocht worden, zich hadden verbonden, om de benoodigde gronden af te staan voor den prijs, waarop die zullen worden geschat door drie te beëedigen deskundigen, te benoemen één door of vanwege den Staat, één door de eigenaren, en één door den kantonregter van de plaats; waardoor de onteigening van deze sectie over de lengte van 30.700 el verzekerd was.

De onteigenings-werkzaamheden gaan nu hier geregeld voort, zoodat de commissie zich vleit nog in deze maand aan Uwe Excellentie een voorstel te kunnen doen, om het maken van de werken voor de spoorwegbaan van Harlingen tot Leeuwarden aan te besteden.

Voor den weg tusschen Leeuwarden en Groningen was in 1858 eene rigting zuidelijk langs Bergum onderzocht, en werd nu bij brief van 2 December, no. 2087, eene meer noordelijke rigting door de commissie voorgesteld, omdat, ofschoon, wel is waar, bij eerstgenoemde rigting de belangrijke gemeenten Bergum en Dragten meer nut van den spoorweg zouden trekken en de onteigening minder kostbaar zoude zijn, dan voor de noordelijke rigting, daar tegenover staat, dat het maken van de aardebaan in die rigting kostbaarder zoude zijn dan voor de nu voorgestelde, waar de weg op een goeden vasten grondslag wordt aangelegd, en dat de weg in de noordelijke rigting door de meest welvarende en volkrijkste gedeelten der provinciën Friesland en Groningen wordt aangelegd, en zich ombuigt naar de vruchtbare noordelijke gedeelten van die provinciën, waardoor hij zeker het meest nut zal stichten en de opbrengst van den weg zal bevorderd worden.

De noordelijke rigting prijst zich nog te meer aan, wanneer men daarbij in aanmerking neemt, dat de spoorweg, die van Leeuwarden naar Meppel gemaakt zal worden, in het gebied van zijn verkeer opneemt een gedeelte van de landstreek, dat in het gebied van de zuidelijke rigting zou vallen, en dat in de provincie Groningen het aannemen van de noordelijke rigting niet in strijd is met de belangen van eenig gewigtig middelpunt van bevolking.

— Uit Hoorn wordt gemeld dd. 3 Februarij: Zekere persoon die Zondag avond jl. uit het krankzinnigengesticht Meerenberg heeft weten te ontsnappen, is heden avond door den commissaris van policie alhier aangehouden en in verzekerde bewaring gesteld. Men mag zich gelukkig achten dat hij zoo spoedig is aangehouden, daar hij zeer gevaarlijk kan geacht worden en niet onduidelijk te kennen gaf alleen het gesticht te zijn ontvlugt, met het doel, om een deftig ingezetene dezer gemeente en ook den commissaris van policie het leven te benemen. Hij was woedend toen hij, de stad willende ingaan, dien ambtenaar voor zich zag en zich door een ijverigen policie-agent voelde aangegrepen. Hij verkeert, zoo het schijnt in de bepaalde meening, dat de commissaris van policie alhier hem op eigen gezag en zonder eenigen grond naar een krankzinnigen-gesticht had doen brengen.

— Men leest in het *Handelsblad*:

„Er zijn in ons land 94 landmeters van de 1e, 2e en 3e klasse. De beide eerste klassen zullen eene verhooging van tractement ontvangen, en wel die der tweede klasse f 150 en der eerste klasse f 250. Deze verhooging meende de Regering te moeten toestaan, omdat die ambtenaren in den regel geen hooger uitzigt hebben dan eene benoeming tot landmeter der 1e klasse (met f 1100 tractement), dat zij eene eenigzins technische opleiding moeten hebben genoten, zes of acht jaren als kweekeling en aspirant-landmeter den Staat schier kosteloos moeten dienen en daarbij een dikwijls moeijelijken veld-arbeid hebben te verrigten."

— Tot nog toe heeft zich in het westelijk Europa weinig koude doen gevoelen. Eerst vroor het een weinig in de omstreken van Parijs en later ook hier. Engeland bleef vrij van vorst. In Rusland, ook te Warschau, heeft het sterk gevroren. Van 4 tot 22 Januarij, voornamelijk in Petersburg, Helsingfor en de omgeving. Sedert dien tijd is het er betrekkelijk zacht gebleven (e warm) tot den 2 Februarij. Den 3 was de thermometer echter 25°, dit is 15° C of 27 van de meer bekende Fahrenheitsche graden te koud. In Moskou is de temperatuur op verre na niet zoo laag geweest als in het vorige jaar. Het berigt omtrent Petersburg deelen wij mede, omdat zoo velen in de meening verkeeren, dat het dan weldra ook hier sterk moet gaan vriezen. Men denke, dat het in Petersburg in deze maand gewoonlijk 12° kouder is dan hier, en dat het dus aldaar des nachts bij een temperatuur van 14° F of 10° C nog te warm is.

— Dat er in onderscheidene steden van ons land straten, ja geheele wijken worden gevonden, waarin de bevolking veel te digt op elkander woont, is bekend. Zoo heeft eene naauwkeurige opneming de zekerheid gegeven, dat te Rotterdam, in de zoogenaamde oude stad, in meestal enge vertrekken en naauwe straten, uit het oogpunt van de gezondheid twintig duizend menschen te veel wonen, hoewel reeds duizenden een goed heenkomen hebben gezocht naar de Cool- en Robroek-polders.

— Men schrijft uit Hengelo aan de *Twentsche Courant*, dd. 6 Febr.:

„Op 25 Oct. jl. werd te W......, een veengronderig plaatsje in de nabijheid van Meppel, een vergelijkend examen gehouden voor de benoeming van een hoofdonderwijzer aan de openbare school aldaar. Elf sollicitanten waren verschenen, daaruit werd een zestal [niet alphabetisch] geformeerd, waarop B.., hulponderwijzer in het keurig nette en bedrijvige stadje A...., als 2de opgegeven stond.

„Door het gemeentebestuur werd eene keuze gedaan en no. 4 werd de gelukkige.

„Eenigen tijd daarna bevond zich een der gemeenteraadsleden van W.. in een, in de buurt van W. liggend stadje en vertelde aan iemand, die bij het examen geweest was en over de bekwaamheid der sollicitanten kon oordeelen, dat de gemeenteraad eene keuze gedaan had „Zeker hebt gij dan B.... gekozen," gaf die ten antwoord. „Jonges nee — zeide het raadslid — *die had ons te biestren board, awwe en veldwachter hadden mutten ebben, ha'k em voort estemd, maer veur meister niet.*"

Een wenk voor, bij dergelijke verlichte en onbevooroordeelde gemeenteraden, solliciterende onderwijzers, om, indien zij meer prijs stellen op den verlangden onderwijzerspost dan op hunnen baard, dan, in 's hemels naam, dit mannelijk sieraad maar eer ridderlijk af te kappen Zij kunnen naderhand, in het bezit van den post, wanneer er ten minste aan hunne benoeming niet de verzwarende conditie gesteld is om baardeloos te blijven, bij eenigen wasdom, langzamerhand het over boord geworpene terug krijgen.

„Het is tevens een bewijs, hoe goed dikwijls aan gemeentebesturen de keuze is toevertrouwd van den man, op wien de vorming van het opkomend geslacht grootendeels berust, aan wien de zedelijke en verstandelijke ontwikkeling der jeugd wordt toevertrouwd, eene ontwikkeling, die van zoo overwegenden invloed zijn kan op de stoffelijke welvaart en op het burgerlijk gedrag der kweekelingen op lateren leeftijd."

— De Arr. Regtbank te Amsterdam heeft, zoo meldt A. C., de uitspraak van den Kantonregter bevestigd, dat de baker bepaald als dienstbode is te beschouwen, zoodat bij verschil de meester, des gevorderd op den eed moet geloofd worden, dat de baker, die *terstond* na haar inkomen is weggezonden geene schadevergoeding kan eischen, omdat die alleen te pas komt, voor haar, die reeds in dienst zijn, niet voor die nog in dienst moeten komen, en dat het beweren, dat de huisvrouw de baker voor f 100 loon en fooijen had ingestaan, geen regt tot schadevergoeding gaf, omdat die alleen bij ontbinding der aangegane overeenkomst kon geëischt worden, en hier geene *ontbinding* was gevraagd, terwijl de meester verklaarde dat f 4,50 per week was toegezegd en de baker, na de bevalling komende, zich ongevoegzaam zou hebben gedragen.

— De plaatselijke belasting op den wijn en de sterke dranken over het afgeloopen dienstjaar 1861 te Veendam, bragt het zuiver saldo op van f 10432.65 De belasting op den wijn, hieronder begrepen, bedroeg f 910,24. die op het binnenlandsch gedistilleerd f 9500,42. die op de binnenlandsche likeuren f 88,82. en op het buitenlandsch gedistilleerd f 32,98. Wegens uitvoer van dranken werd slechts de geringe som van f 5,08 aan restitutie verleend, terwijl de onkosten van toezigt slechts f 98,30 bedroegen De belangrijke consumtie van die middelen springt temeer in het oog, wanneer men bedenkt, dat de plaatselijke belasting slechts ongeveer de helft der rijks-belasting bedraagt en hierbij de inkoopwaarde der dranken voegt, als wanneer men een bedrag van om de f 50,000 erlangt.

— Als middel tegen dolle hondsbeet noemt men uitwassching van de wond met warme azijn en daarna ingieten van eenige droppels mineraal zoutzuur, dat het aanwezige gif oplost.

— Onlangs klaagde iemand in tegenwoordigheid van den beroemden componist der „Muette" over de onvermijdelijke, maar droevige noodzakelijkheid van *oud* te worden.

„En toch — antwoordde *Auber* — is dit, voor zoover ik weet, het eenige middel, dat men tot nog toe ontdekt heeft, om lang te leven."

— Een Duitsch blad meldt, dat een jong koopman te Wehrdobl, op de jagt geweest zijnde, zonder iets onder schot te hebben gehad, op het zonderlinge idée kwam zijn hond te binden, en dien even als een stuk wild over zijn schouder te hangen. Toen hij de deur zijner woning binnentrad, wilde de hond zich losrukken; door de pogingen, die hij daartoe aanwendde ging het geweer, dat de jager insgelijks over zijne schouder had, los, met dat ongelukkig gevolg, dat hij het schot achter in het hoofd kreeg en dood ter aarde nederstortte.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. *Jean Gaubert*, Roomsch Catholiek Priester, 40 jaar oud, is door het Hof van assises te Toulon tot een twintigjarigen dwangarbeid veroordeeld, ter zake van moord, door hem gepleegd op een publieke vrouw in een huis van ontucht.

ENGELAND.

Londen. Dezer dagen werd de zaak van den heer *Windham* beslist. Dit proces, in alle opzigten een der schandelijksten, die men zich kan voorstellen, was sedert eene maand de spil der opgewondenheid van dat gedeelte van het publiek, hetwelk in zaken van dien aard behagen schept. De bijzonderheden waren ongeschikt, om in een beschaafd land in het openbaar behandeld of in het openbaar medegedeeld te worden: een en ander is nogtans in Engeland geschied.

De feiten zijn als volgt:

Een jongmensch van voorname familie en bezitter van een aanzienlijk vermogen, huwt bijna onmiddellijk na zijne meerderjarigheid (21 jaren) een meisje van ongeveer 22 jaren, openlijk bekend als te leven in verkwisting en ontucht; eene vrouw, die hem *niet* (zooals bleek) wenschte te huwen en ook niet voornemens was hare levenswijze te veranderen *na* het huwelijk. De verbijsterde en in zijne verstandelijke vermogens zeer beperkte jongeling, maakte een inkomen van een paar duizend p. st. 's jaars aan die vrouw als huwelijks-voorwaarde, en verspilde *veertien duizend p st* (dus ruim anderhalf ton gouds) aan geschenken in edele steenen.

Zijn beschikbaar geld verkwist hebbende, wenschte hij goederen te verpanden, die hij versterf aan een oom, majoor *Windham*, moesten vervallen. Deze, ziende dat hetgeen hem zelven aangaat gevaar loopt, brengt bij de Regtbank zijne bezwaren in, op grond, dat zijn neef krankzinnig was en aangezien de Engelsche wet het onder curatele stellen niet kent, zoo wordt aan den jongen Windham de verpligting opgelegd te bewijzen, dat hij *niet* krankzinnig is.

„Gedurende 32 dagen wordt," zooals de *Morning Post* zich uitdrukt, „de loop der geregtigheid dienstbaar gemaakt aan persoonlijke belangen en ten nadeele van den neef, de getuigen *à décharge* niet opgeroepen, bij zef eerst op het laatste oogenblik verhoord ofschoon zijn verhoor het doorslaandste bewijs gaf, dat hij in het bezit zijner verstandelijke vermogens is, tot dat eindelijk 12 van de 22 gezworenen verklaren, dat de jonge Windham volkomen bij zijn verstand is en ten eenmale bekwaam zijne zaken te beheeren."

In die 32 dagen heeft men de onkosten van het geding, wier betaling door de wet aan den als waanzinnig voorgestelden, doch volkomen van dien smet gezuiverden *winner* van het proces wordt opgelegd, tot de verbazende som van *dertig duizend p. st.* (ruim $3\frac{1}{2}$ ton gouds) doen oploopen, zijnde dus 1000 p. st. daags, waarvan de twee voornaamste advocaten ieder 50 p. st. daags genoten, zoo t deze in ééne maand ieder 1600 p. st. ontvingen, of bijna twintigduizend gulden Nederlandsch.

De jongman zal nu verscheidene jaren al zijne inkomsten moeten opofferen ter bestrijding van de proceskosten. doch naar men verneemt vervalt in 1869 een eigendom ten zijnen voordeele, dat twaalfduizend p. st. 's jaars oplevert.

De dagbladpers en het publiek roepen wraak en schande over het proces, niet alleen wegens den gewettigden roof aan een jong mensch gepleegd, maar ook wegens het gevaar, waaraan een bemiddeld persoon blootstaat, indien een belanghebbende de moeite neemt hem als krankzinnig voor de Regtbank te roepen, doch bovenal over de wijze waarop het proces gevoerd is en die onverbloemd wordt voorgesteld als de grootste partijdigheid, meer naar een veemgerigt dan naar de uitspraak der wet gelijkende.

De *Morning Post* besluit een der menigvuldige artikelen, die over deze zaak geschreven zijn, met de volgende woorden

„In alle geval zal de drukkende onkostenrekening van deze inkwisitie tot eene toepassing leiden en de wetgeving, zoowel als de natie, zal beslissen hebben of men langer een stelsel dulden kan. waardoor iemand verpligt wordt zich tot den bedelstaf te brengen, teneinde te kunnen bewijzen, dat hij bij zijn verstand is."

Het geheele regtsgeding wordt met regt als eene schande voor de Engelsche balie beschouwd.

— Het volgende voorbeeld van afschuwelijke wreedheid heeft algemeene verontwaardiging gaande gemaakt. Een boerenknecht, te Wuluwe St. Etienne dienende, was door zijn meester belast met het geleiden van eene karrevracht naar het gehucht Buda, nabij het kanaal van Willebroeck Een der voor de kar gespannen paarden, van vermoeidheid uitgeput, trok niet sterk genoeg naar den zin van den knecht, waarop deze op het ellendig denkbeeld kwam, de tong van het dier met een touw vast te hechten aan de twee paarden, die vooraangespannen waren; het arme paard kon echter niet even hard voort, als zijne twee voorgangers, hetgeen tengevolge had, dat zijne tong werd uitgetrokken, welke de barbaarsche knecht in het kanaal wierp. Men verzekert, dat deze dierenbeul zich genoodzaakt zag, genoemde gemeente te ontvlugten, daar de bevolking door zijne gruwelijke handelwijze tot de uiterste verontwaardiging was vervoerd.

DUITSCHLAND.

Weenen. Twee zusters van de orde van het arme kind Jezus worden vervolgd wegens mishandeling der aan hare zorg toevertrouwd kinderen. De pleidooijen in dit proces duren reeds acht dagen. De beschuldigden zijn van inspanning ziek geworden.

Telegrafische depêches van heden.

New-York, 28 Januarij. De voorbereidselen tot een harden strijd met de Zuidelijke Staten zijn afgeloopen.

De haven van Charleston is nog door het zinken van meer schepen met steenen beladen, versperd.

Parijs. De operatiën tegen de hoofdstad van Mexico hebben een aanvang genomen.

Effectenbeurs te Amsterdam.

10 Febr. Ned. Werk. Schuld $2\frac{1}{2}$ pct. 64, dito 3 pct. $76\frac{1}{4}$, 4 pct. $98\frac{15}{16}$ — Spanje onbep stukken 2 pct. $43\frac{3}{8}$. — Rusland 1798 en 1816 5 pct. $102\frac{1}{2}$. — Oostenrijk Met 5 pct. $48\frac{15}{16}$; dito rente Amst. 5 pct. $70\frac{5}{8}$; dito Nat. Met. 5 pct. $58\frac{5}{16}$.

Fondsen sluiten flaauw.

Graanmarkt te Amsterdam.

Tarwe onveranderd. — Rogge onveranderd. — Koolzaad op levering lager, op April $80\frac{1}{2}$, op Oct. $71\frac{1}{2}$ p. vl. — Raapolie op 6 weken f $43\frac{3}{4}$, vliegend f $42\frac{1}{2}$.

ASSEN, 11 Febr.

De Ministers brengen verschillende wets-ontwerpen in gereedheid.

De Tweede Kamer wordt dus vooreerst nog niet opgeroepen.

— Men zegt, dat het nieuwe Ministerie de Tweede Kamer zal verrassen met de aanbieding van een wetsontwerp, dat de dagbladen zegelvrij maakt.

Wordt dit gerucht bevestigd, dan vragen wij: „ook de Buitenlandsche?"

De Fransche pers bemoeit zich ook met de Ministeriële kwestie hier te lande.

De *Patrie* is wèl, de *Constitutionnel* niet ingenomen met den heer *Thorbecke*. Laatstgenoemd blad herinnerde, dat de heer *Thorbecke* in 1853 viel, omdat hij heulde met de ultramontaansche partij, verzekert, dat hij nu den heer *Groen van Prinsterer*, die ultramontaanschgezind is, eene portefeuille aanbood, niet omdat de heer *Groen van Prinsterer* een ultramontaan is, maar om de groote partij te winnen, waarop hij grooten invloed uitoefent.

Overigens meent de *Constitutionnel*, dat Nederland in elk opzigt een volmaakt Land is en dat de heer *Thorbecke* dus eigenlijk niets te verbeteren heeft.

Altijd rabraken de Franschen de namen onzer landgenooten.

Wat zullen zij maken van den heer *Uhlenbeck*?

Men zegt, dat de heer *Olivier*, Minister van Justitie, het herzienings-ontwerp van strafvordering, vervaardigd door den heer *Godefroi*, als zijn kind aanneemt.

De Hollandsche bladen zeggen, dat Jhr. *de Kock* onlangs is afgetreden als Directeur van het Kabinet des Konings. Zij vergissen zich.

Jhr. *de Kock* neemt niet meer waar de functien van Secretaris van den Ministerraad.

Onder het vorige Ministerie was reeds bepaald, dat die werkzaamheden door een der Ministers zouden worden waargenomen.

's Konings Commissaris in Z.-Holland heeft zijn ontslag als zoodanig gevraagd en volgens het *N. Dagblad van 's Gravenhage*, zullen meer andere Staatsbeambten dit voorbeeld volgen.

Men noemt als candidaten voor die hoogst belangrijke betrekking de heeren *Lotsy*, *van Bijlandt* en de Burgemeester van 's Gravenhage.

Ook de heer *Eyssell*, chef der afdeeling Waterstaat bij het Departement van Binnenlandsche Zaken, heeft zijn ontslag gevraagd.

— Bij een dezer dagen door den Koning genomen besluit zijn de voorzitters en de burgerlijke leden, alsmede derzelver plaatsvervangers in de onderscheidene militieraden voor de ligting der Nationale Militie van 1862 benoemd.

Voor Drenthe zijn benoemd:

tot voorzitter jhr. mr. *P. A. G. de Milly*, lid der Provinciale Staten;

tot zijn plaatsvervanger mr. *J. Oosting*, lid der Prov. Staten.

tot lid mr. *E. K. J. Bertling*, lid van den Gemeenteraad van Assen.

tot zijnen plaatsvervanger jhr. mr. *P. A. van Holthe tot Echten*, lid van den Gemeenteraad van Assen.

— Men zegt, dat voor den Bijbel, Z. M den Koning aan te bieden, een tweede album zal worden aangelegd tot opneming van de namen van hen, die nog wenschen te behooren tot hen, die Z M. zoo een bewijs hunner hulde wenschen aan te bieden.

— Het concert, heden avond onder de leiding van den heer *van Duyn* te geven, zal strekken, gedeeltelijk voor de *algemeene armen*, gedeeltelijk voor de hoornmuziek — alzoo tot beoefening, van *weldadigheid* en tot een bewijs van waardeering van een muzijkcorps, dat daarop de regtmatigste aanspraak heeft door onvermoeiden ijver.

Wij roepen dus onzen stadgenooten toe: „bezoekt dit concert en gij zult genieten, en door dit genot de armen helpen, terwijl gij gelijkelijk de kunst aanmoedigt, die zoo dikwijls uwe uren van uitspanning opluistert!"

— Tot brievengaarder aan het distributie-kantoor der brievenposterij te Hoogeveen, is benoemd de heer *J. M. Barth*, thans particulier te Havelthe. Met den eersten April a. s. zal hij in functie moeten treden

— Te Meppel is vertoond het vel van een dier, welks kop en voorpooten een bunsing vertegenwoordigden en waarvan de achterpooten en den staart die eens otters waren.

— De stationsgebouwen op zigt, zullen verdeeld worden in 5 klassen. Assen en Meppel komen in de derde klasse.

— Wij ontvangen van eene geachte hand een schrijven uit Roden, waarin het aan ons ingezonden en in het nummer van jl. Donderdag opgenomen berigt, nopens de nacht-bedelarij, welke daar zou plaats hebben, zoo zelfs, dat een bakker genoodzaakt was, vijf roggebrooden aan die nachtelijke vragers uit te reiken, ten stelligste wordt tegengesproken.

Blijkens dat berigt zijn *alle bakkers* in de gemeente gevraagd naar het uitdeelen van die vijf brooden, en allen hebben verklaard *er niets van te weten*, ook de nachtbedelarij heeft *geene* plaats, wel heeft in de vooravond hier of daar een enkel persoon *iets* aangevraagd, doch op eene bescheidene wijze en alzoo *niet* bij nacht, en zonder eenigen schrik te verwekken, of de rust der ingezetenen te verstoren; dit laatste is echter reeds gebeurd omtrent de Kersdagen.

„Uw correspondent gelieve dus, zoo schrijft men, eens den naam van den bedoelden bakker op te geven, alsmede die der welgestelde boeren, waarbij zich 's nachts die personen aanmelden."

Wij moeten onze correspondenten op nieuw dringend aanmanen, om geene berigten in te zenden, dan van wier juistheid zij vooraf overtuigd hebben.

— De lading van het schip „Graaf van Heiden Reinestein", kapt. *Wamsteker*, dat te Amsterdam ligt, om te lossen, bestaat uit 2078 kranjangs of matten suiker, 3327 balen koffij, 3437 bossen bindrotting, 10 kisten thee en 6 kisten diverse goederen.

† **Gramsbergen**, 8 Febr. De zuidelijke vechtdijk in deze gemeente is gisteren nacht doorgebroken, en zijn de onmiddelijke omstreken dezer plaats geïnundeerd. Het water begint weder iets te vallen, en staat thans op 1.56 el boven stuwpeil.

† **Sleen**, 8 Febr. Gisteren is een polderjongen een vrijgezel, die zijn intrek had in eene woning aan het Drentsche kanaal, in deze gemeente, op den publieken weg tusschen hier en Erm gestorven. Reeds sedert eenige dagen was hij ongesteld en wilde daarover den geneesheer *Dinckgreve* alhier raadplegen. Hij gevoelde zich 's morgens nog sterk genoeg om de togt te voet te doen, dien hij echter niet mogt voleinden. De geneesheer schrijft den plotselingen dood aan eene ontsteking in de hersenen toe.

† **Makkinga**, 10 Feb. Naar men zeker weet, zal 's Konings verjaring op 19 dezer, alhier feestelijk worden herdacht, door het uitsteken der Nationale driekleur; 's avonds zullen er diverse vuurwerken worden ontstoken. De Kastelein J. J. *Schurer* zal zijne nieuwe en tot dat einde zeer geschikte zaal, prachtig versieren, en daarin het welbekende muziek-corps van den heer *Bakker* uit Assen doen hooren, terwijl er 's avond bal-masqué zal zijn. 't Is te wenschen, dat dit feest door een groot aantal ingezetenen van Ooststellingwerf moge worden bezocht.

† In het afgeloopen jaar werden er binnen de gemeente Ooststellingwerf 1403 bunders met rogge bezaaid; de opbrengst was gemiddeld 20 mudden per bunder, 90 bunders met haver, opbrengst per bunder 22 mudden, 448 bunders met zaadboekweit opbrengst 22 mudden, 527 bunders met aardappelen bepoot opbrengst 45 mudden, zijnde gemiddeld de helft minder dan in 1860. Er waren 3010 bunders hooiland, opbrengst 1800 Ned. ponden per bunder zijnde 700 Ned. ponden minder als in 1860.

De veestapel was als volgt: Hengsten 3, ruinen en merrien 884, stieren 37, trekossen 3, koeijen 3454 pl. m. 600 minder als in 1860, 891 jongbeesten en kalveren, 8980 schapen, 769 varkens, 66 bokken en geiten, en 7774 stuks pluimgedierten, alsmede waren er 3506 korven met bijen.

† **Groot-Wateren**, 7 Febr. De met den 1 Mei e. k. vacant wordende betrekking van schaapherder kan wel weder worden vervuld. Het getal aangegevene sollicitanten bedroeg *zestig*. Na vergelijkend onderzoek, door middel van aanbevelingen en informatien, kwamen het meest in aanmerking: No. 1 *K. A. Pruissen* te Ansen, No. 2 *J. Gritter* te Wijster, No. 3 *Sijbrand Iden* te Eext en No. 4 *J. Punt* te Diever. Deze laatste is echter de eerste geworden, en heeft de eer benoeming erlangd, welke die beroeping ongetwijfeld zal aannemen, terwijl men hoopt dat hij een waardig opvolger zal zijn van den eerzamen *F. H. Steenbergen*, die na 50jarige dienst zijne overige levensdagen in rust wenscht te slijten, en de vruchten te genieten van zijne spaarzaamheid en vlijt.

Het is wel de eeuw van vergelijkend onderzoek, niet alleen voor iedere onderwijzersplaats en zeer vele ambtelijke bedieningen, maar zelfs voor de nederige betrekking van schaper worden de sollicitanten vergelijkend onderzocht.

+ **Donkerbroek**, 9 Feb. Wij ha fornommen, dat it Winterjoune-nocht fen *Woling Dijkstra* en *T. G. van der Meulen* op mândei de 24 Februarij a s halden wirde scil te Donkerbroek, des jouns om 6 û e, bij *F. de Groen*.

Wij forwachtje der in boel hearders; whent de rom fen *Dijkstra* en *v. d. Meulen* klinkt troch it biele Fr!ske lân; — en bja binne dij rom wirdich.

Oender de stikken dij bja lestendeis te Easterwalde foardragen ha, kaemen foar in petear oer t „*Goeddwaen*", en „*libje as frieunen mar rekkenje as fijanden*." In 't earste toanden hja oan op hwet wi e in boel goed dien wirde, maar dat sok dwaen egentlik gjin *goedddwaen* hiette koe. In 't oarde seagen we, hoe men as fijanden rekkenje — mar dochs as de beste frieunen libje kin.

Nou — ik mat sisse — as men dat ollegeare sa heart, dan kin men in boel fen dij mannen leare, whent hja stelle de minske foar sa as hij him foardocht net ollinne — mar elk sa as hij egentlik is.

Hja forsteane de greate kinst om *warheit* te sizzen, zonder immen te folle op 't zear to kommen.

Derom — elk dij hwet goeds heare wol — en mei ien nocht en wille ha — mat bij it Winterjoune-nocht komme.

Nei 't ûs sei'n is — scil der eak muzik fen de famielje *Bakker* komme.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Bij de Chr afgesch. gemeente te Smilde is tot predikant beroepen Ds. *Vos*, leeraar bij die gezindte te Heerenveen.

† **Donkerbroek.** 9 Feb. Heden namiddag nam onze waarde leeraar Ds. *van Senden* van deze Gemeente afscheid, met de woorden van Rom. 15, vers 33: „de God des vredes zij met u allen."

Schoon en roerend was de taal van Z.W Ew. en de tolken van gevoel, die in menig oog opwelden, getuigden, dat men met leedwezen scheidde van hem, die steeds een waardig en ijverig voorganger voor ons geweest is.

Door den Minister van Binnenlandsche Zaken is in de *Staats-courant* van 6den bekend gemaakt, dat de examens voor het verkrijgen van akten van bekwaamheid tot het geven van school- en van huisonderwijs voor de eerste maal in het loopende jaar zullen worden gehouden op Woensdag 23 April a s en volgende dagen; dat zij die een dezer examens wenschen af te leggen, zich uiterlijk op 9 dier maand behooren aan te melden bij den schoolopziener van het district, waarin zij wonen, of van buiten 's lands komende, voornemens zijn zich te vestigen, met opgave van de acte, die zij verlangen en overlegging van een of meer getuigschriften van hun goed en zedelijk gedrag en van hunne geboorteacte, terwijl de dag en plaats van het examen hun door den schoolopziener zullen worden bekend gemaakt.

INGEZONDEN STUKKEN.

Voor eenige dagen werd te *Hoogeveen* ten huize van de weduwe *A Luinge*, logementhoudster aldaar, de eerste algemeene vergadering gehouden van deelgenooten der in het vorige winter alhier opgerigte *Maatschappij tot onderlinge verzekering op de binnenlandsche vaart.*

Het Bestuur daarvan was zamengesteld uit de heeren Mr. *J. L. Tonckens* en *H. L. van der Lely*, als Directeuren en de heeren A. *IJmker, K. Gort, R. Meinen, K J. Troost* en *J. A. van Oosten* als Commissarissen.

Deze eerste vergadering is tot algemeen genoegen afgeloopen. Aanvankelijk mag zich deze jeugdige Maatschappij in een gewenschten voorspoed verheugen. Uit de mededeelingen toch van het bestuur bleek, dat het boekjaar sloot met een aanzienlijk batig saldo, terwijl de beloopen schade in het afgeloopen jaar uiterst gering was Het getal deelgenooten bedraagt reeds 26, terwijl eerstdaags nog meer zullen toetreden, zoodat men met grond mag hopen, dat deze Maatschappij meer en meer in bloei zal toenemen.

En werkelijk voorziet dezelve dan ook in eene lang gevoelde dringende behoefte. Immers de vergoedingen, welke de tot hiertoe bestaande zoogenaamde gilden aan de schippers verleenden, waren zeer gering. Ingeval van aanzienlijke schade of algeheel verlies van het vaartuig, werd men door dezelve weinig of niets gebaat, terwijl deze Maatschappij *in alle gevallen twee derde* gedeelte der geledene schade vergoedt. Wij kunnen dan ook niet nalaten de deelneming in deze Maatschappij ten sterkste aan te bevelen en eindigen met den wensch, dat dezelve gestadig aan leden moge winnen.

Wolvega, 3 Febr. Met leedwezen vernemen wij, dat het plan van vergrooting der Protestantsche kerk alhier in duigen is gevallen. Wij betreuren dit, daar elken zondag de kerk voor de talrijke schaar veel te klein is, en menigeen van de godsdienstoefening verstoken wordt. Aan min gegoede huismoeders toch ontbreekt de tijd om een paar uur te voren zich van plaats te voorzien en anderen worden door de bijna verpestende lucht afgeschrikt het bedehuis geregeld te bezoeken. Wij betreuren dit te meer, daar vele ingezetenen een kostbaar blijk van hunne belangstelling hadden gegeven, door voor eene aanzienlijke som in te schrijven, ten einde floreenpligtigen eene vertimmering gemakkelijk te maken. Hadden eenige weinigen door halve, onberaden, weifelende, willekeurige maatregelen en handelingen de goede zaak niet verkeerd aangevat, wij zijn er van overtuigd dat weldra in de groote behoefte voorzien zou zijn geworden vooral daar de aanzienlijkste inteekenaren op nieuw van hunne goede gezindheden wilden doen blijken.

Wij wenschen zeer, dat heeren kerkvoogden, of anders voor hen eenige invloedrijke mannen de zaak zullen opvatten en het eerste plan van vergrooting, al ware het ook met eenige wijzigingen aan floreenpligtigen en inteekenaren zullen voorstellen, daar wij vertrouwen ja overtuigd zijn dat wij ons dan spoedig in een ruim en luchtig kerkgebouw zullen kunnen verheugen.

De Vennootschap *HOLLAND.*

Meer en meer wordt in ons land en ook in ons gewest behoefte gevoeld aan soliede inrigtingen, waaraan de burger, de ambachtsman, ja zelfs de dagglooner zijne zuur bespaarde penningen met de meeste gerustheid kan toevertrouwen niet alleen, maar waarbij hij tevens op eene zekere, voor elk begrijpelijke wijze, op goede winsten kan rekenen.

Wel bestaan er Levensverzekering-Maatschappijen, die alle aanbeveling verdienen, zooals: *Nederland*, de *Hollandsche Societeit*, enz., doch deze zijn, daar ze alleen jaarlijksche stortingen aannemen, minder geschikt voor 't algemeen. De daarvoor gevorderde sommen gaan vaak de magt van velen te boven — In dit bezwaar nu wordt door de Vennootschap *Holland* voorzien. Bij haar kan men zelfs de kleinste wekelijksche besparing op soliede en winstgevende wijze beleggen. Zij heeft ten dien einde eene reeks van *Overlevingskassen* geopend, waarvan, na verloop van *tien* jaren, elk jaar ééne in afrekening zal komen. In deze *Overlevingskassen* kan men deelnemen door wekelijksche stortingen van 10 tot 100 cents, naar verkiezing, waardoor ze dan ook wel gerekend mogen worden, onder 't bereik van een ieder te vallen. Wie toch, die wil, zou geen 10, 15 of 25 cents in de week kunnen besparen? En dat die kleine geldbeleggingen groote winsten kunnen en moeten opleveren, valt, ook bij de oppervlakkigste beschouwing, dadelijk in het oog

Een klein voorbeeld moge zulks ophelderen: Twintig personen besluiten, gedurende zekeren tijd, b.v. 15 of 18 jaren, wekelijks elk 25 cents bijeen te brengen; deze gelden worden op de voordeeligste wijze op intrest belegd en telken jare ook de intrest vruchtdragend gemaakt, zoo dat alleen door zamengestelde intrest, na dat tijdsverloop, een aardig kapitaaltje gevormd wordt. Daar echter van de 20 deelnemers, volgens de gewone sterfteverhouding, meer of minder zullen komen te sterven en de kapitalen met de intressen der overledenen geheel ten voordeele der langst levenden zullen komen, zoo worden hierdoor de winsten aanmerkelijk vergroot en 't buitengewoon voordeelige dezer geldbeleggingen voor een ieder duidelijk.

Wanneer echter de persoon, op wiens leven in in eene *Overlevingskas* is ingeschreven gedurende het bestaan der Kas sterft, dan verliest de deelnemer het gestorte kapitaal, en dit zou voorzeker menigeen afschrikken om in die *Kassen* deel te nemen, bestond er in de *Wederverzekering* geen middel om dit bezwaar op te heffen. Door de wekelijksche bijdrage met eenige centen, gedurende de eerste 10 jaren, te verhoogen, kan men zich tegen dit verlies waarborgen; de deelnemer ontvangt alsdan, bij 't sterven, vóór 't einde der *Kas*, van den persoon op wiens leven is ingeschreven; al zijne gestorte gelden van de *Vennootschap* terug, zonder eenige schade voor de *Overlevingskas* waartoe hij behoorde, daar de *Wederverzekering* als geheel op zich zelf staande moet beschouwd worden.

Staking van betaling heeft bij de Vennootschap *Holland* geen verlies der reeds gestorte gelden ten gevolge, zoodra de stortingen langer dan een jaar zijn volgehouden. 't Kan toch gebeuren, dat iemand, die in eene *Overlevingskas* van 20 jaren heeft deelgenomen, na verloop van 10 of 15 jaren in de onmogelijkheid komt, om met de betalingen te kunnen voortgaan: desniettemin zal de inschrijver, bij 't einde der *Kas*, in evenredigheid der gedane volle jaars stortingen, in alle voordeelen der *Kas* deelen. Ook staat het den inschrijver steeds vrij, de gestaakte stortingen weer aan te zuiveren en treedt alsdan zulk eene inschrijving weder in volle werking.

De waarborgen der Vennootschap *Holland* vindt men, behalve in het kapitaal en in 't reservekapitaal der Vennootschap, in de bepalingen der Nederlandsche wetten — zijnde zij, dadelijk bij de oprigting, Koninklijk goedgekeurd en wordende de gelden telken jare in inschrijvingen op de Grootboeken verwisseld — en in den maatschappelijken stand en de verantwoordelijkheid der Commissarissen. 't Kan dus niet anders of de soliditeit en buitengewone winstgevendheid der Vennootschap *Holland* moet elk in 't oog vallen, en, door in ons gewest de deelneming in hare *Overlevingskassen* te bevorderen, zal men niet alleen aan de inwoners zelven, maar ook aan de gemeenten en aan de provincie eene groote dienst bewijzen. Velen toch, die in hunne jonge jaren zeer wel iets konden besparen, komen op lateren leeftijd ten laste van gemeenten of armbesturen; hoe geheel anders zou het met dezulken gesteld zijn, zoo zij, in goede tijden, hunne spaarpenningen in overlevingskassen als die der Vennootschap *Holland* hadden belegd en op hun ouden dag in 't bezit van een kapitaaltje kwamen, waardoor ze zich zelven een geheel onafhankelijk bestaan zouden kunnen verschaffen.

De verlichting heeft, door de ontwikkeling der nationale nijverheid en de verspreiding van lust en liefde tot den arbeid, in de gedachte van een ieder de zucht naar *bezitting* doen wortel schieten Deze zucht moet niet bestreden worden, omdat zij eene geoorloofde behoefte uitdrukt; er moet een middel gevonden worden om haar te bevredigen en dit middel vindt men in de inrigting der *Overlevingskassen* van de Vennootschap *Holland*.

Koevorden.

A. BOLL Az.
Agent der Vennootschap *Holland*.

CORRESPONDENTIE.

Een „scheper" is verheugd, dat hier geen hardrijderij kan plaats hebben, omdat na het vorige winter-volksfeest een ambtgenoot, die meê dong naar prijs of premie, in dit Blad zou zijn bespot.

De geachte schrijver vergist zich. Wij spotten nooit met iemand, die moed heeft, om met anderen in het strijdperk te treden. Ook onder hen zijn apostelen en martelaren en een Drentsche scheper behoeft het geen vernedering te achten, als hij de prijs niet wint.

Dat de door ons bedoelde schrijver zich over onze ijsteleurstelling verheugt, doet ons genoegen. Op de hei is anders ook al weinig amusement.

— Wij ontvingen uit Oosterwolde nog eene berijmde vertaling van het vers *au roi Leopold* geteekend S. S. De inzender verzoekt, „om hem niet ten bloede toe over den hekel te halen." Dat zoo een geheel onverdiend loon zijn voor eene lof verdienende poging en, gesteld dat wij zóó konden hekelen, geen middel zijn, om ons eenig letterkundig werk toe te vertrouwen.

Wij danken liever den inzender, die wel eerst ter elfder ure aankwam, maar de laagste plaats toch niet krijgt.

Advertentien.

Bevallen van een' ZOON J. TONCKENS—VAN DER SLUIS.

Stadskanaal den 7 Februarij 1862.

Algemeene kennisgeving.

Oosterwolde den 7 Feb 1862.

Bevallen van een' ZOON, H. PRAKKEN—V D. MEER.

Tot onze innige droefheid overleed heden avond circa tien uur, onze geliefde Moeder, TRIENTJE JAKOBS CUPERUS, in den ouderdom van ruim twee en zeventig jaren.

Oldeberkoop den 6 Februarij 1862.

R. CUPERUS.

De ondergeteekende verwittigt belanghebbenden, dat hij **dagelijks**, des voormiddags van **elf** tot **twaalf** uren, **TE SPREKEN IS** op het terrein der ***Gemeentelijke Gazfabriek.***

Assen, 11 Februarij 1862.

De Directeur,
J. J. KOCK.

Er wordt gevraagd:

voor eene MEID van burgerlijke afkomst, *gezond en sterk* van gestel, 23 jaren oud, **EENE PLAATS.** Er zal meer op verd re opvoeding dan op belooning gelet worden. Iemand hiertoe genegen, adressere zich met *franco* brieven, onder lett. **S.**, bij den Boekhandelaar H. J. GELDERMAN te Meppel.

Tegen 1ō. Mei a.s. wordt GEVRAAGD:

Een Smidsknecht,

zijn WERK ten deele verstaande, goede belooning naar bekwaamheid, Adres, liefst in persoon of met *franco* brieven, bij F. VAN DER MOLEN, Mr Smid te Nijeveen.

De gerenomeerde C. BECKER'S **BALANSEN EN BASCULES** worden uitsluitend vervaardigd en zijn te bekomen in de Fabriek van Wis- en Natuurkundige Instrumenten van ***BECKER & BUDDINGH***, ***Arnhem***, en o. a. bij hunnen agent te Assen, den Meubelmaker S. VAN HEERDE.

DE FINALE VEILING VAN DE

vaste Goederen

op Vredeveld, van ALBERT HARLING, en het ***HUIS*** en ***ERF*** in den Kattengang te Assen; van den Heer HARM WESTRA, zal gehouden worden op Dingsdag den 18 Februarij 1862, des avonds te zeven uur, ten huize van JANNES BERENDS SCHUT te Assen

Notaris H. H. VAN LIER.

Uit de hand te koop:

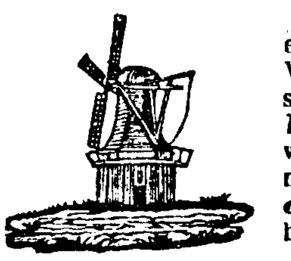

Door het vergrooten der Polder en het bouwen van eenen grooten Watermolen, kan de in werking staande en best onderhouden oude ***WATERMOLEN*** van 15 ellen vlugt, welke 300 bunders Land moest droogmalen, ***goedkoop op AFBRAAK*** worden gekocht bij H. SEUBRING te Noordlaren.

De Notaris HEPPENER te Borger, zal op Zaturdag den 15 Februarij 1862, 's morgens 10 uren, te Nieuw-Buinen, ten huize van den Kastelein D. H. DE VOOGD, publiek

veilen en verkoopen:

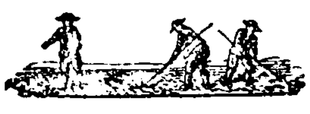

Ten verzoeke van W. J. TER HAAR te Exloërveen: De **VEENPLAATS no. 12**, Noordkant Exloërveen, gemeente Odoorn, met het daarop staand nieuw gebouwd **HUIS** en verdere **GETIMMERTEN**, groot ruim 15 bunders.

Ten verzoeke van H. VOSKUIL te Exloërveen: Een stuk ***VEEN*** en ***ONDERGROND***, groot ruim 5 bunders, zijnde het Zuid-Oostelijk ⅓ gedeelte van de Veenplaats no. 11, Exloërveen, gemeente Odoorn, met het daarop staand **HUIS**.

Ten verzoeke van JOZEPH KAISER Jr. te Exloërveen: De ***VEENPLAATS no. 23***, Markiezenveen gemeente Odoorn, groot ruim 7 bunders, met de daarop nieuw getimmerde ***BEHUIZINGE.***

Ten verzoeke van D. H. DE VOOGD voornoemd: Eene ***HEEMSTEDE***, gelegen op de Veenplaats no. 3, Noordkant te Nieuw-Buinen, op een der beste standen bij de Brug, waarvan het HUIS nu is afgebrand, zijnde aldaar verscheidene jaren met goed succes eene BAKKERIJ en WINKEL gedreven.

J HEPPENER,
Notaris.

Op Dingsdag den 18 Februarij 1862, 's morgens 10 ure, ten huize van den Kastelein JAN SMIT te Borger,

publieke verkoop van:

1o Een ***HUIS*** en ***TUIN*** benevens twee akkers ***BOUWLAND.***

2o. Drie dagwerken ***HOOILAND, de Westdorperdijk*** genaamd

3o. Een stuk ***WEIDELAND***, groot drie Koeweiden.

4o. Twee perceelen ***VEEN*** en ***ONDERGROND*** in het Buiner- en één in het Westdorperveen.

Alles gelegen te Borger en toebehoorende aan de Erven van den Heer A. STEVENS.

J. HEPPENER,
Notaris.

Ten verzoeke van W. VENINGS te Eursinge, gem. Westerbork, zal de Notaris Mr. J. T. KIJMMELL te Westerbork, op e.k. Zaturdag den 15 dezer, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van J. S. THIJN te Westerbork, publiek veilen:

Eene Keuterij

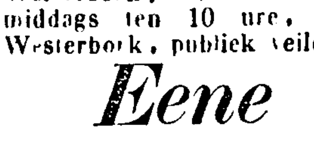

te Eursinge, gemeente Westerbork, bestaande in:

1 Een ***HUIS, HOF en APPELHOFJE.***

2. Een kamp ***BOUWLAND***, achter de Hof, groot 3 mud land.

3. Het ***GOORNTJE***, groot ¼ mud land.

4 De ***KAMP*** achter de Må groot 5 mud land.

5. Het ***VLEDDER***, groot 1 dagwerk.

6 Het ***VOORSTE VELD***, groot 7 bunder.

8. Het **ACHTERSTE VELD**, groot 8½ bunder, en

9. ½ **VORREL** in 't Eersinger Witteveen.

De *finale toewijzing* zal plaats hebben ter plaatse voorschreven, op Zaturdag den 1 Maart d. a. v., voormiddags 10 uur.

Westerbork den 8 Februarij 1862.

Het BESTUUR der Drentsche Kanaal Maatschappij is voornemens, op Woensdag den 19den Februarij 1862 des voormiddags ten tien uur, ten huize van BOESJES te Emmen,

BIJ INSCHRIJVING EN OPBOD

aan te besteden:

De verlenging van hare KANALEN in de Veenen van Noord- en Zuidbarge, over eene lengte van ruim 5500 El.

De ***VOORWAARDEN VAN BESTEDING*** liggen voor gegadigden ter lezing te Hoogeveen bij A WARMELS, te Assen, bij W. SOMER en R. KUIPERS, te Dedemsvaart bij H. L. VAN DER VECHT en W MULDER te Smilde in de OUDE VEENHOOP, te Stadskanaal bij J H KOCK, te Appelscha bij F. VAN DEN BOSCH en te Zwolle bij SCHEUER

HET PLAN VAN VERDEELING

der ***BARGER MARKE***, waarop de rigting van het Kanaal, de plaats der Sluizen en de Veendiepen, benevens de hoogten der Zandlaag boven A. P. zijn aangegeven, ligt ter visie bij den Directeur der Maatschappij te Hoogeveen en bij den Notaris Mr S. J. OOSTING te Emmen, ten wiens overstaan ter plaatse vermeld, des voormiddags ten elf ure, bij *inzate en palmslag*, ten verzoeke van genoemde Maatschappij publiek zullen worden geveild en verkocht:

14 perceelen Veen,

met en zonder ONDER GROND, gelegen in het 8ste Blok der Barge Marke, op de zijtak naar het Amsterdamsche-veld en op het hoofdkanaal, en

TWINTIG PERCEELEN VELDGROND

voor ***HUISPLAATSEN***, aan of nabij het hoofdkanaal in het gemeld achtste blok.

Nadere informatiën en Verkoopboekjes en Kaartjes, waarop de perceelen zijn aangewezen zijn op franco aanvrage te bekomen bij den Directeur der Maatschappij en bij den Notaris voornoemd, en kunnen belanghebbenden zich, om aanwijzing op het terrein, vervoegen bij den Veenbaas G. DE WOLDE te Bumaveen

---

De VOLMAGTEN van Gieter- en Bonnerveen maken bij dezen bekend, dat, volgens daarvan te Bareveld voorliggend Bestek, op Vrijdag den 21 Februarij e.k., des morgens te elf uren, te Bareveld zal worden

Uitbesteed:

Het leggen van eene vaste Brug over het nieuwe diep, tegen den weg tusschen Gieten en Bonnerveen, en van eene Draaibrug over de tweede mond van Gieterveen.

De Volmagten voornoemd,
C. E. KNIPHORST.
A PRINS.

PROVINCIE DRENTHE.

—

Aanbesteding.

Op Vrijdag den veertienden Maart 1800 twee en zestig, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door de Commissie, belast met den AANLEG VAN DEN STRAATWEG van af *Ruinerwold* naar *Beilen*, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in Drenthe, in het LOGEMENT *DE BONTEKOE* te Meppel worden aanbesteed:

1°. ***Het bestraten van de Aardenbaan met klinkertmoppen van Beilen over Spier, Pesse en Ruinen tot Ruinerwold, ter lengte van 19928 ellen.***

2°. ***Het maken van de Kunstwerken, bestaande in vier Tolhuizen, vier Bruggen met gemetselde Landhoofden en drie Duikers, enz.***

De Besteding zal geschieden bij inschrijving en opbod, volgens Art. 16 van het Bestek.

De Bestekken liggen ter lezing aan het Lokaal van het Provinciaal Gouvernement te Assen, in de Gemeentehuizen van de betrokkene Gemeenten en voorts in de Logementen waar dergelijke Bestekken ter lezing worden gelegd.

Op den twaalfden Maart, des morgens ten 9 ure, zal van af Beilen locale aanwijzing worden gedaan; zijnde voorts nadere inlichtingen te bekomen bij de Commissie en den Hoofd-Ingenieur hierboven vermeld.

HET SCHEI- EN GENEESKUNDIG PRÆPARAAT

is een nieuw uitmuntend middel ter versterking van het Haar.

Hetzelve bevat in eene juiste verhouding alle bestanddeelen, welke het Haar tot voedsel dienen en de Huid versterken. Het reinigt het Hoofd van de schilfers, belet het uitvallen en bevordert den groei der Haren, is uitermate verfrisschend en van het fijnste parfum. Prijs per Flacon *f* 1 20.

HET EAU DES CARMES.

van Margaretha Gras werkt gunstig bij krampachtige verzwakkingen van zenuwgestel en spijsverterings-organen, bij flaauwten, aanvallen van beroerte, ongeregelden bloedsomloop en vervangt de Hoffman's druppels met veel zekerder en aangenamer werking in alle voorkomende gevallen.

Bij ieder Fleschje wordt eene aanwijzing tot gebruik afgegeven. Het kleine Fleschje 60 Ct., het groote f 1.

DE OOSTERSCHE ANTI-RHEUMAT. KRUIDENOLIE

is uit vlugtige Planten Oliën, vereend met de Cajapoet Olie, te zamen gesteld, en geneest alle Rhumatische ziekten en verlammingen, pijn in de gewrichten, verstijvingen in de pezen en andere aandoeningen.

De inwrijvingen geschieden tweemaal daags met de vlakke hand; het lijdende deel wordt daarna met flanel of baai gedekt, dat voor het vuur warm gemaakt is.

STOLL'S DRUPPELEN

bevrijden oogenblikkelijk van de hevigste kiespijn; men behoeft slechts een daarmede bevochtigd puntig watje in het oor te stoppen, van de zijde waar de kiespijn is. Het fleschje kost f 1—».

Amsterdam, Verkoophuis. — Assen, H. P. A. van Gorcum. — Coevorden, C. J. van der Scheer. — Dedemsvaart, H. L. van der Vecht. — Gorredijk, S. G. Zwart. — Hoogeveen Jan van der Welde Jr. — Oldemarkt, — van der Wenden. — Steenwijk, K. Timmerman.

En in de bekende Dépôts in de andere steden. .C

BURGERLIJKE STAND.

BORGER 1—31 Jan. Geboren: Henderika dochter van Arend Breedveld en Geertruida Platje te Nieuwbuinen; Roelof zoon van Jan Trip en Aaltje Baas te Drouwenermond; Cornelis zoon van Johannes Pas en Josephine Pruimers te Nieuwbuinen; Berend zoon van Jannes Jager en Christina Bakker te Borger; Hendrik zoon van Johannes Pieter van der Meerel en Grietje Leever te Nieuwbuinen; Hindrik zoon van Mannes Brinks en Aaltje Fleddeus te Nieuwbuinen; Wander zoon van Roelof Plat en Geesien Drenth te Drouwenerveen; Taco zoon van Frederik Dusseljée en Annechien Kruit te Nieuwbuinen; Jan zoon van Egge Eggens en Willemtje Enning te Borger; Derk zoon van Henderikus Hilbrands en Grietje Nijmeijer te Borger; Johannes zoon van Cornelius Niks en Geesje Trip te Nieuwbuinen; Grietje dochter van Gerrit Koops en Marchien Jonkman te Drouwenerveen; Kornelis zoon van Jan Oosting en Hillechien Ottens te Drouwenerveen; Trientien dochter van Arend Sanders en Ziena Huizing te Buinen. — Geh. geene. Overleden Marchien van der Struik echtgenoote van Hendrik Jonker te Nieuwbuinen oud 30 jaren; Annigje Meijering te Westdorp bijna 4 jaren; Roelof Albertus Robaard te Buinen ruim 6 jaren; Antje Jonker te Nieuwbuinen ruim 1 jaar; Franciska Dinsing te Nieuwbuinen 6 jaren en 6 maanden; Neeltje d. v. Roelof v. d. Struik en Maria Nieuwenhuis te Nieuwbuinen; Thijs z. van H. Kuik en G. de Jong te Drouwenerveen; Grietje Barelds te Nieuwbuinen 2 jaren, Pieter Koers echtgenoot van Jantje Schiphouwer te Borger ruim [illegible] jaren; Henderika Holl te Nieuwbuinen 2 jaren en 8 [illegible] Berendina Dinsing te Nieuwbuinen bijna 6 maanden; [illegible] Dijk echtgenoote van Hendrik Zeubring te Borger [illegible] jaren; Jakob Levinga te Nieuwbuinen ruim 9 maanden; Antje Holl te Nieuwbuinen 4 jaren en 4 maanden; Jantien Lussing te Borger 1 maand; Geesina Dekker te Drouwenermond 8 jaren en ruim 5 maanden; Wilhelmina Dinsing te Nieuwbuinen 3 jaren en 8 maanden; Jan Kreeze te Buinen ruim 3 weken; Temke Holl te Nieuwbuinen ruim 1 jaar; Meta Veenhoven te Nieuwbuinen 16 jaren en ruim 9 maanden, Hillechien Trip te Drouwenerveen 10 jaren en ruim 9 maanden. Geert Wiltinge echtgenoot van Albertus Huizing te Ees oud ruim 60 jaren; Anna Wobben te Nieuwbuinen ruim 2 jaren.

GASSELTE 23 Jan. — 4 Febr. Geboren: Kasper zoon van Kasper Kaspers en Jacobje Jonker. — Gehuwd: Gerrit Gerrits van Gasselterboerveen met Geesien de Jonge weduwe van Marten Jans Baas van Stadskanaal; Klaas Pinsink van Gasselternijveen met Harmina Vos van Gasselterboerveen. — Overleden: Otto Ketelaar oud 36 jaren echtgenoot van Arentje Kiewiet.

MARKTBERIGTEN.

Amsterdam, 7 Februarij.

TARWE in een doen; 128 ® bonte Poolsche f 368 f 370. 128 ® witb. dito f 375.

ROGGE dadelijk onveranderd, 117 ® Odessa f 230, 118 ® Petersb. f 248, 125 ® jarige Anclammer f 264; op levering iets hooger, in Maart f 228, Mei f 227 f 228 f 229; Junij f 227 f 229; in Oct. f 211 f 213.

GARST stil, bij gerijf 113 ® Deensche f 208.

KOOLZAAD williger, Friesch 68 £, op 9 vat in April 81. Sept. 72 £.

LIJNZAAD in een doen, 113 114 ® Odessa f 380, 112 113 ® dito f 372½, 106 107 ® Bombay f 410.

RAAPOLIE dadelijk en op levering williger, op 6 weken f 44; Vliegend f 42¾, Mei f 42¾, a ½—42 ½, Sept., October Nov. en December f 41 a f 40½

LIJNOLIE dadelijk en op levering prijshoudend, op 6 weken f 35½; Vliegend f 34 a ¼. Voorjaar f 33¾ a f 34; najaar f 33½

HENNEPOLIE op zes weken f 40½, Vliegend f 39½.
RAAPKOEKEN f 93 a f 99.
LIJNKOEKEN f 13 a f 15½.

SCHIEDAM 7 Febr. Moutwijn f 13 50 — Jenever f 15.00 — Amst proef f 20 25.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1862

	pct.	7 Febr.	8 Feb.		pct.	7 Febr.	8 Feb.
Nederl.				**Polen.**			
Werk. Schuld	2½	63⅛	63⅛	Aand. fl. 500		162	162
dito	3	76¼	76⅛	Obligation	4		78¼
dito	4	98 13/16	99 1/16	**Spanje.**			
Amort Synd.	3½			Obligatien	2	43⅛	43⅜
Handelm	4½	139¼	139⅛	Obligatien	3	53¾	53¾
O.I. Leeningt				Binnenl.	3	[illegible]	[illegible]
Aand. H.Spw.				Amortisable		19 9/16	19⅝
dito Rijnspw.	4½			Bewijs. Coup.		7⅝	7 13/16
Ned. Bank				**Oostenr.**			
Buitenl.				Obl. Goll	5		
Obl. Hope	5	102⅛		dito	4	44	
Cert. 1831/33	5	79⅛	79½	Obl. Metall.	5	47⅞	48 11/16
dito 1840	4	72¼	72¾	Obl. Rente A.	5	69⅞	70 [illegible]
Or. 2e 3e 4e L.	4	72⅛	72⅜	Obl. Nation.	5	[illegible]	[illegible]
Cert. 5e L.				dito	2½	24 15/16	[illegible]
dito 5e Serie	5	80¼	[illegible]	**Belgie.**			
dito 1855 6e S.	6	92⅜	92 9/16	Certificaten	2½		
dito van Aan.	6	53½	53¾	Rothschild	2½		54⅝
				Portugal.			
				Obligatien	3	45⅝	45⅝

7 Febr.

Nationale fondsen waren nagenoeg onveranderd; van buitenl. waren de meeste soorten zeer levendig gesteund.

8 Febr.

Van Nationale fondsen waren 4 pcts. vaster. Van buitenl. waren Oostenrijksche williger, de overigen algemeen zeer vast gestemd.

Geld op prolongatie ½ pct. pct. hooger.

De Verteller, enz.

Het verkoopen der vrouwen in Engeland.

—

Het behoeft wel geen betoog, dat de Engelschman, die in romans en tooneelstukken op het vasteland van Europa ter beschouwing wordt gegeven, een geheel ander wezen is dan de echte Engelschman, die op zijn eiland ter beurze speculeert of op de vossenjagt gaat. Het eerstgenoemde fantaisieschepsel gaat na een gesprek van een half uur onmiddellijk ten trouw met het eerste het beste meisje, dat hij op zijn weg ontmoet, maar is haar kort daarna weder moede en brengt haar met een halster om den hals naar de veemarkt ten verkoop; in November, wanneer de mistige dagen komen, wordt hij zichzelven ook moede en springt in de Theems.

Een Fransch schrijver van de vorige eeuw beweerde, dat de zelfmoord eene nationale instelling is bij de Engelschen. „Zij brengen zich,” zeide hij, „bij de minste aanleiding om het leven, en dikwijls bloot om elkander te plagen.” Niemand zal deze beschuldiging in ernst op vatten; doch de andere, die namelijk, dat de Engelschen — zoo niet dagelijks, dan toch somtijds — hunne vrouwen verkoopen, is wel op hen toepasselijk. De wondervolle verwardheid van de Engelsche wetgeving maakt dit mogelijk, doch het spreekt wel van zelf, dat de voorbeelden van zulke verkoopen alleen door de heffe des volks geleverd worden en in de laatste jaren schier niet meer zijn voorgekomen. De onpartijdigheid gebiedt ons hierbij te voegen, dat deze soort van handel ten alle tijde tot de zeldzaamheden heeft behoord. Daardoor is het dan ook mogelijk, dat een Engelsch tijdschrift eene opgave van de meest bekende gevallen heeft kunnen maken, die wij hier nu laten volgen.

Het eerste geval, dat men in de laatste honderd jaren aangeteekend vindt, had plaats in Maart 1766 Zekere timmerman Higginson, uit de Londensche wijk Southwerk, zijn morgensopkje in eene herberg nemende, ontmoette daar een anderen timmerman, met wien hij aan het praten geraakte over de vrouwen. Deze laatste gezel, wiens naam de geschiedenis niet bewaard heeft, beklaagde zich dat hij geene vrouw had; terwijl Higginson daarentegen niet minder luid was in zijne klagten, dat hij er wel eene bezat en het bejammerde, dat hij zich op geene andere wijze dan door een moord van haar zou kunnen ontdoen. De andere timmerman verzekerde aan Higginson dat er wel eene andere wijze bestond, en dat een man volgens oud Engelsch gebruik „zijne eigene rib” mogt verkoopen. „Niemand zou gek genoeg zijn, de mijne te koopen,” zei Higginson met een zucht. „Nu, ik zou er wel toe bereid zijn en mij overtuigd houden, dat ik een goeden koop gedaan had.” „Top!” riep de verheugde echtgenoot en bood zijn kameraad dadelijk aan het woord. Jufvrouw Higginson werd dadelijk door haren nieuwen meester gehaald en betoonde zich ook wel bereid om hem te volgen

Doch weinige dagen daarna kwam Higginson òf tot de overtuiging, dat hij niet wèl had gehandeld, òf hij vond het nu te huis te eenzaam; althans hij begaf zich naar den anderen timmerman en vroeg zijne vrouw terug, doch jufvrouw Higginson verzette zich daar ten krachtigste tegen en beweerde, dat wat verkocht was verkocht bleef. Meermalen kwam Higginson terug, doch altijd vruchteloos.

Na een paar weken staakte hij zijne pogingen en jufvrouw Higginson begon juist te gelooven, dat hij zich in zijn lot geschikt had, toen zij plotseling ontboden werd om zijn lijk te herkennen. Hij had zich opgehangen Het blijkt niet welken prijs de ongelukkige man voor die dame ontvangen had.

Het volgende voorbeeld dagteekent van 1757.

Ook dit was voor den verkooper eene ongelukkige speculatie, ofschoon niet zoo uiterst rampzalig als het vorige geval. De hierbij betrokken vrouw was met haren schijnbaren echtgenoot, een straatmaker uit de Londensche wijk Marylebone, niet gehuwd, maar leefde met hem. Haar minnaar verkocht haar, en van dezen handel is de prijs bekend geworden; hij taxeerde haar op f 3.15 en eenige kannen bier.

Drie weken na den verkoop, terwijl de dame behoorlijk onder dak was bij haar nieuwen minnaar, stierf een rijke oom van haar en liet haar ruim f 2400 en eene hoeveelheid zilverwerk na. De nieuwe minnaar oordeelde nu dat de tijd van minnen voorbij was en trouwde haar ten spoedigste.

In Augustus 1773 kwamen drie mannen en drie vrouwen in de herberg „de Klok” te Birmingham, lieten zich het boek der tolontvangsten geven, dat daar gehouden werd, en schreven daarin de volgende vreemdsoortige acte:

„31 Augustus 1773.

„Samuel Whitehouse, uit het kerspel Willenhill, in het Graafschap Stafford heeft heden zijne vrouw, Mary Whitehouse, openbaar op de markt verkocht aan Thomas Griffiths van Birmingham. Prijs 60 cents. Verkocht zonder actie of refactie.

„Samuel Whitehouse.
„Mary Whitehouse.
„Getuige, Thomas Buckley,
„van Birmingham.”

In het vierde geval, waarvan men aanteekening vindt, was het handelsartikel van een aard, dat het voor den kooper vrij kostbaar kon uitkomen.

Den 8 Julij 1805 bragt namelijk een man te Turford zijne vrouw met een halster om den hals en haar kind in de armen ter markt, en verkocht haar met het kind voor f 3. „Het is wel te bejammeren,” zegt een tijdgenoot, „dat niemand der aanwezigen den moed bezat, om het touw van den hals der vrouw te nemen en het over den rug van den teederen echtgenoot te leggen.” Het is te vermoeden, dat de aanwezigen verstomd stonden van deze vertooning en haar als een grap beschouwden, of dat de man zulk een fielt was, dat men elke verandering vóór vrouw en kind als een geluk meende te mogen beschouwen.

Uit Februarij 1807 is een vijfde verkoop bekend. In dit geval waren de contracterende partijen vrij gegoed, ofschoon zij blijkbaar even weinig begrip van welvoegelijkheid en zedelijkheid hadden als de geringste volksklasse. Zekere John Lupton, van Linton, bood aan, de vrouw te koopen van Richard Waddilove, een herbergier te Grassington. Hij wilde tot f 1400 toe gaan. Waddilove stemde er in toe, en ontving een guinje op afrekening ten bewijze dat de koop gesloten was. Den volgenden dag spoedde de kooper zich naar Waddilove met f 1388 in zijn zak, en vroeg de levering van het gekochte. Waddilove was er ten volle toe bereid, doch zijne vrouw had nog eenig begrip van regt en vrouwelijke waardigheid. Zij zeide, dat zij niet als een stuk vee verkocht verkoos te worden, zoodat zij den kooper met scheldwoorden en bedreigingen uit het huis joeg. Waddilove behield echter de guinje, die hij op rekening ontvangen had.

Terwijl jufvrouw Waddilove het hoogste getaxeerd werd, bragt de vrouw, wier verkoop wij nu te vermelden hebben, zeker het minst op, waarvoor ooit eene dame over de hand is gedaan.

(Vervolg en slot in een volgend nummer.)

—

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.